

## Arrest

nr. 271 682 van 22 april 2022  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR  
J. P. Minckelersstraat 164  
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 24 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart over de Soedanese nationaliteit te beschikken en tot de niet-Arabische Kalombo-etnie te behoren. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U hebt één zus en drie broers. U werd geboren op 7 januari 1991 te Rashad (Ar Rashad, Zuid Kordofan). U groeide op als moslim, maar bekeerde uzelf later tot de getuigen van Jehova. Toen u nog klein was, verhuisde uw gezin naar Khartoem. U ontving geen formele scholing, maar leerde Arabisch lezen en schrijven op de Koranschool. In de periode 2005-2006 werd u onderwezen in de internaat-Koranschool van X. Daar werd u ondervoed, vastgebonden en verplicht om de Koran uit het hoofd te leren. De leerlingen werden 's nachts uit hun bed gehaald om Koranverzen te citeren. Wie een fout maakte, kreeg een zweepslag. U liep weg naar huis, maar werd door uw vader meteen terug naar school gestuurd.*

*Thuis groeide u op in een strenge islamitische familie. U werd door uw vader en broers gedwongen u te gedragen als een devote moslim en deel te nemen aan alle vastenperiodes, feestdagen en gebeden. U deed jobs in de bouwsector en op de markt als drager. U werd er gediscrimineerd en uitgescholden voor slaaf. Rond 2010 verhuisde u van uw gezinswoning naar een huis dat u met uw vriend O. deelde. In 2013 leerde u M. F.A. kennen in het restaurant Malas nabij de markt waar u werkte. Jullie werden verliefd. Ze kwam regelmatig op bezoek bij uw thuis. Jullie hadden seksuele betrekkingen en ze werd zwanger. U was hiervan niet op de hoogte, maar werd eind 2014 's nachts vanuit uw woning gearresteerd door de inlichtingendiensten. U werd gevangen genomen en gemarteld. U kreeg telkens dezelfde vraag voorgeschied: "wie brengt het voor u?". Uiteindelijk werd u wakker in het al-Bashir ziekenhuis. Naast uw bed zat een gemaskerde bewaker van de inlichtingendienst. De verpleegster gebod hem de kamer te verlaten en bood u haar hulp aan. Ze contacteerde uw vriend O.. Wanneer hij in het ziekenhuis toekwam, stuurde de verpleegster de bewaker nogmaals de kamer uit. Vervolgens hielp ze O. om u via de raam uit de ziekenhuiskamer te smokkelen. Jullie namen meerdere taxi's en bereikten uiteindelijk een leeg huis in Omdurman. O. vertrok nadat hij voedsel en medische verzorging had voorzien. Een week later vertelde O. dat u gezocht werd door zowel de politie als uw familie en de familie van uw vriendin M.. Uw familie had hem eerder thuis opgezocht om te vragen waar u was. O. adviseerde u het land te verlaten. Hij zou instaan voor de organisatie en bekostiging van uw vlucht naar Libië.*

*Een aantal dagen later vertrok u 's ochtends in Khartoem met twee grote auto's en tientallen lotgenoten. 's Avonds arriveerden jullie in Dongola. Daar bleef u twee dagen alvorens met drie wagens de woestijn in te rijden. Drie dagen later moesten alle passagiers overstappen in de wagens van de Libische smokkelaars. Jullie reden nog een dag alvorens in Kufra (Libië) toe te komen. Vier dagen later werd u per wagen vervoerd naar Jaro en Idjabya. De smokkelaars vroegen vijfhonderd Soedanese pond meer dan de overeengekomen drieduizend Soedanese pond die reeds door O. betaald was. U werd geslagen en gaf hen het telefoonnummer van O.s vriend, M. H.. Hij ging akkoord met de betaling van het restbedrag en de taxikosten. Die taxi bracht u naar zijn woning in Tubruk. M. gaf u medicatie en verzorgde uw wonden. Later vernam u dat een zwangere M. vermoord was geweest door haar broers. U werkte nog een tweetal jaren in Libië als herder en drager. Eind 2016 betaalde u tweeduizend Libische dinar aan de smokkelaar M.Z. en stak u de Middellandse Zee over. Begin 2017 bereikte u Italië. Een maand later reisde u verder naar België, waar u toekwam in maart 2017. De daaropvolgende twee jaren ondernam u tientallen pogingen om vanuit België en Frankrijk het Verenigd Koninkrijk (VK) te bereiken.*

*In de loop van 2018 kwam u in het station van Brussel-Noord in aanraking met de getuigen van Jehova. Ze gaven u een folder over geluk en brachten u telefonisch in contact met een Arabischsprekende missionaris die u meer toelichting gaf. U was geïnteresseerd en begon tweemaal per week naar de ontmoetingen te gaan. Een tijd later besloot u missionaris te worden. U werd eveneens door één van de missionarissen overtuigd om in België asiel te vragen. Op 8 februari 2019 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming. Intussen bleef u de ontmoetingen bijwonen en de Bijbel bestuderen. Eind 2019 werd u gedoopt tot getuige van Jehova.*

*Om uw verzoek te staven, legt u volgende stukken neer: (1) acht foto's van uw doopproces, (2) een programma getiteld "réunion vie chrétienne et ministère – groupe levantin", opgesteld op 3 juli 2019, (3) een programma getiteld "Assemblée Bruxelles Arabe. Réunion de Semaine", van 24.03.2020-31.03.2020 en 21.04.2020-28.04.2020, (4) een tweetalige (Frans (verder FR) – Nederlands (verder NL)) getuigenverklaring over uzelf van de Brussel-Arabische Gemeente van Jehova's Getuigen (8946), ondertekend door A. E., D. P. en H. F. te Brussel op 18 februari 2021, (5) een tweetalige (NL-FR) getuigenis over uzelf, ondertekend door F. P. te Brussel op 26 januari 2021, (6) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door O. N. te Meise op 26 januari 2021, (7) een tweetalige (NL-FR) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door G. M. te Sint-Joost-Ten-Node op 26 januari 2021, (8) een tweetalige (NL-FR) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door M. A. te Sint-Jans-Molenbeek op 27 januari 2021, (9) een tweetalige (FR-NL) getuigenis over uzelf, ondertekend door N. A. te Denderleeuw op 27 januari 2021, (10) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door S. N. te Jette op 27 januari 2021, (11) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door S. G. S. te Machelen op 28 januari 2021, (12) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door N. C. te Sint-Gillis op 28 januari 2021, (13) een tweetalige (NL-FR) getuigenis over uzelf, ondertekend door F. G. te Meise op 29 januari 2021, (14) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door K. B. te Ganshoren op 1 februari 2021, (15) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door S. N. te Jette op 7 februari 2021, (16) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door A. P. te Beersel op 12 februari 2021, (17) een tweetalige (FR-NL) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend*

door S. M. te Brussel op 12 februari 2021, (18) een tweetalige (NL-FR) getuigenverklaring over uzelf, ondertekend door T. B. te Kraainem op 18 februari 2021, (19) een Engelstalige statutaire verklaring over de situatie van Jehova's Getuigen in Soedan, ondertekend door B.-G. B. O. (Secretaris van de Vereniging van Jehova's Getuigen in OostAfrika) te Nairobi op 5 februari 2021, (20) een certificaat van notariële bekrachtiging van voornoemde statutaire verklaring, ondertekend door notaris K. M. A. te Nairobi op 5 februari 2021, (21) een Nederlandstalige vertaling van document °19 en °20, opgemaakt door M. M. te Bergen op 23 februari 2021, (22) US Department of State, 'Sudan 2019 international religious freedom report', (23) twee artikels getiteld 'conscientious objection to military service' (Engels) en 'l'objection de conscience au service militaire' (Frans), (24) tien tweetalige (NL en FR) artikels geprint van de website van de Jehova-getuigen, met de titels 'hoe word ik een Getuige van Jehovah?', 'wat kun je verwachten op onze bijeenkomsten?', 'waarom praten we met anderen over God?', 'voorbereid om te prediken ondanks vervolging', 'is roken een zonde?', 'wat zegt de Bijbel over het drinken van alcohol? Is het een zonde?', 'seks voor het huwelijk', 'geweld', 'waarom doen Jehova's Getuigen niet mee aan oorlogen?' en 'waarom vieren Jehova's Getuigen bepaalde feestdagen niet?', en (25) twee tweetalige (NL en FR) artikels geprint van de website van de Wachttorens Online Bibliotheek getiteld 'jonge mensen vragen ... is liegen echt zo slecht?', 'Belastingen – Moet u wel betalen?'.

## **B. Motivering**

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.**

**U verklaarde te behoren tot de etnie Kalombo, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Two Areas (deelstaten Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl).** Wat betreft personen die tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie behoren die afkomstig is uit de Two Areas, dient gesteld dat, uit de informatie over de situatie buiten hun oorspronkelijke herkomstregio waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus, 'Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's' dd. 28 juni 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_soedan\\_de\\_situatie\\_van\\_darfoeri\\_en\\_nuba\\_buiten\\_hun\\_herkomstregios\\_20210628.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_de_situatie_van_darfoeri_en_nuba_buiten_hun_herkomstregios_20210628.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan en is het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De gemeenschappen van Darfuri en Nuba in Khartoem zijn etnisch, sociaal en economisch divers. De geraadpleegde bronnen zijn het over het algemeen eens dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare diensten zoals onderwijs en gezondheid. Sommige bronnen wijzen op discriminatie bij de uitreiking van identiteitsdocumenten en op de arbeidsmarkt, waardoor velen in de informele sector terecht komen. Zij wijzen daarbij in de richting van ambtenaren van het voormalige regime die op post gebleven zijn. Anderen verklaren de moeilijkheden om een job te vinden in de formele sector door de economische crisis, het gebrek aan de nodige vaardigheden en aan een netwerk.

Wat de houding van de autoriteiten en de veiligheidsdiensten betreft, dient te worden vastgesteld dat onder het voormalige regime van al-Bashir zowel Arabische als niet-Arabische tegenstanders van het Soedanese regime, bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten, advocaten, tribale leiders en (vermeende) sympathisanten van rebellenbewegingen, het risico liepen om het slachtoffer te worden van repressie, in het bijzonder door de ondertussen

ontbonden NISS (National Intelligence and Security Service). Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering. Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem. Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin sommige personen behorende tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit de Two Areas zich kunnen bevinden in Soedan, maar gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenwel niet worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. **In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.**

U verbleef sinds de jaren 1990 in Khartoem. Eerst woonde u bij uw gezin, bestaande uit een moeder van de Arabische etnie Rizeigat, een vader van de niet-Arabische/Afrikaanse etnie Kalombo, een zus en drie broers (notities persoonlijk onderhoud dd. 1 juni 2021 (verder NPO 1), p. 6). De verhouding tussen mensen van de Kalombo-etnie en andere gemeenschappen in Khartoem was "gewoon, zoals met iedereen" (NPO 1, p. 12). U genoot geen formele scholing, maar leerde lezen en schrijven op de Koranschool. U voerde diverse jobs uit in de bouwsector en op de markt. Hierbij werd u regelmatig het slachtoffer van **discriminatie**. Op de markt kreeg u minder opdrachten dan Soedanezen uit de Noordelijke provincies. U werd ook vaak door leerkrachten, werkgevers en medeburgers uitgescholden voor slaaf (NPO 1, p. 13). De door u beschreven gevallen van sociale uitsluiting, discriminatie en uitingen van afkeur, ofschoon moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, zijn op zich **onvoldoende zwaarwichtig** om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Om tot toekenning van internationale bescherming te leiden, moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw problemen waren echter niet dermate acuut dat er gesproken kan worden van ondraaglijke omstandigheden. **U had toegang tot basisvoorzieningen zoals onderdak, voedsel en tewerkstelling.** Niettegenstaande de discriminatie die u op de markt ondervond, kon u voldoende inkomsten verwerven om uzelf financieel te ondersteunen. Hierdoor kon u in 2010 verhuizen naar uw eigen huurwoning, die u deelde met uw vriend O.. De door u geschetste levensomstandigheden in uw herkomstland zijn geenszins van die aard dat ze verregaande materiële deprivatie met zich meebrachten waardoor u terecht kwam in een situatie die zo ernstig was dat uw toestand kon worden gelijkgesteld met onmenselijke of vernederende behandeling. Zodoende moet u uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op een andere wijze aantonen.

**Er werd echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.**

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het

aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gewezen op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud dd. 1 juni 2021 (verder NPO 1), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

**Meer bepaald werd vastgesteld dat er noch geloof kan worden gehecht aan de door u ondergane vervolging in Soedan noch aan de door u beweerde bekering in België.**

**In verband met de feiten in Soedan wordt vooreerst opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent uw ondervraging door de inlichtingendiensten.** Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) vertelde u het volgende: "ze vroegen me wie mij hielp om haar bij mij thuis te krijgen, op welke manier ze bij mij kwam, enzovoort. Maar ze kwam steeds alleen" (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Hieruit blijkt dat de agenten u meerdere vragen stelden en u uzelf bewust was van de reden van uw arrestatie, meer bepaald uw relatie met M.. Op de zetel van het CGVS vertelde u daarentegen dat de agenten slechts één vraag continu herhaalden, namelijk "wie brengt het voor jou?" (NPO 1, p. 16). U had geen idee naar welke persoon of welk voorwerp de agenten verwezen. Het was pas na uw vlucht dat u vernam dat u gearresteerd was geweest omwille van uw voorhuwelijkse relatie. U bevestigde dat de inlichtingendienstenagenten u slechts die ene vraag hadden gesteld, waarop u steeds antwoordde: "ik weet niet waarover jullie het hebben" (NPO 1, p. 19). Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd u gewezen op uw uiteenlopende verklaringen. U wees de verschillen toe aan vertaalproblemen: "ik vrees dat het werd geïnterpreteerd en niet letterlijk werd overgebracht" (NPO 1, p. 21). Er moet echter gewezen worden op het feit dat bij DVZ uw verklaringen meteen na het interview werden vertaald en voorgelezen in uw moedertaal, het Arabisch. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat werd u bevraagd over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U gaf aan dat alles goed was verlopen en niets wenste te corrigeren (NPO 1, p. 4). Een loutere verwijzing naar eventuele vertaalproblemen is geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheden. Van een verzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij in staat is om voldoende nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

**Vervolgens rijzen er een aantal vraagtekens bij uw voorhuwelijkse relatie – de oorzaak van uw problemen en uiteindelijke vlucht uit Soedan.** Zo legt u vage en lacunaire verklaringen af omtrent de gedachtegang die voorafging aan het aangaan van een risicovolle relatie. Enerzijds was u verliefd op M. en wensten jullie te huwen en samen een toekomst op te bouwen (NPO 1, p. 15). Anderzijds was u uzelf duidelijk bewust van het risico dat gepaard gaat met een voorhuwelijkse relatie. Hieromtrent verklaarde u dat "niemand zoiets durft te doen. Onze gemeenschap laat dat niet toe" (NPO 1, p. 17). U was getuige van een incident waarbij een man werd neergestoken door een andere man wiens zus hij zwanger had gemaakt. Verder gaf u aan dat veel ongehuwde koppels samen Soedan moesten ontvluchten (NPO 1, p. 18). Rekening houdend met het taboe op ongehuwde relaties en jullie toekomstige huwelijksplannen, kan niet ingezien worden waarom u en M. geen huwelijksverbintenis aangingen maar opteerden voor een onwettelijke relatie. Wanneer u deze vraag voorgeschiedt kreeg, antwoordde u: "ik had niet genoeg geld en ik durfde haar hand niet te vragen, zo direct. Het was onmogelijk met haar te trouwen, ja" (NPO 1, p. 17). Wanneer de vraag werd herhaald, wees u naar uw gebrek aan controle omdat u verliefd was. Wanneer u nogmaals om concrete beweegredenen werd verzocht, stuurde u plots uw eerdere verklaring bij met de woorden: "het was niet de reden in feite, dat ik geen geld had. Mijn familie wou per se dat ik met mijn nicht huwde" (NPO 1, p. 18). De aannemelijkheid van uw beweegredenen wordt ondergraven door de vaststelling dat u eerst vage verklaringen aflegde en pas na meerdere herhalingen van dezelfde vraag plots een gearrangeerd huwelijk aanwees als motivatie voor een voorhuwelijkse relatie. Verder vertelde u dat jullie voorzichtig waren en jullie de relatie geheim hielden (NPO 1, p. 17). Wanneer u werd bevraagd over de mogelijkheden omtrent voorbehoedsmiddelen, gaf u aan dat u er niet vertrouwd mee was en niet had verwacht dat ze zwanger zou worden (NPO 1, p. 18). Er kan slechts vastgesteld worden dat de kern van uw asielerlaas, uw ongehuwde relatie, getuigt van een naïeve, roekeloze en onbedachtzame houding. Uw bewustzijn van de ernstige risico's, verbanning door de gemeenschap of eerwraak door de familieleden, valt niet te rijmen met uw nonchalante houding en vage verklaringen. **Van een persoon die gevaarlijke handelingen stelt en zich bewust is van de serieuze negatieve impact die deze handelingen zouden kunnen hebben op zijn leven, kan immers verwacht worden dat hij zijn beweegredenen grondig kan uiteenzetten.**

*U bleek echter niet in staat het Commissariaat-generaal te voorzien van een consistente en doorleefde toelichting van uw motivaties. Uw antwoorden op de vragen zijn oppervlakkig en tegenstrijdig. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met deze bevindingen. U werd nogmaals om een verklaring verzocht, maar kon slechts antwoorden dat u het niet wist (NPO 1, p. 21). Zo komt de kern van uw asielaanvraag op losse schroeven te staan.*

***De aannemelijkheid van uw relaas wordt verder ondergraven door de wijze waarop u aan uw vervolgers wist te ontkomen.*** U werd gearresteerd, geslagen en gevangen gehouden door de Soedanese inlichtingendiensten. In bronnen, toegevoegd aan het administratief dossier, worden de inlichtingendiensten omschreven als de ruggengraat van het repressieve regime van Omar al-Bashir. Hun voornaamste bestaansreden is de monitoring en onderdrukking van de bevolking. Hierbij maken de agenten zich schuldig aan tal van mensenrechtenschendingen (zie blauwe map – COI Focus Soedan, 'Veiligheidsdiensten', p. 14-15). Het is dan ook opmerkelijk dat uw ziekenhuisverpleegster uw bewaker, een inlichtingendienstenagent, botweg de kamer uitstuurde met de woorden "ga buiten, want ik moet zijn verband verversen" (NPO 1, p. 16). Minstens even verbazingwekkend is de gehoorzame reactie van de agent op het bevel van een vrouwelijke burger. Dit scenario herhaalde zich tijdens het bezoek van uw vriend O.. De bewaker was wederom bereid de kamer van zijn gevangene te verlaten toen de verpleegster hem dat vroeg. Terwijl de agent in de gang wachtte, kon O. de kamer binnenglippen en samen met zijn gevangene ontsnappen via de raam van de ziekenhuiskamer, die zich op het gelijkvloers bevond. Opnieuw kan de vraag worden gesteld waarom die raam niet vergrendeld was of bewaakt werd. Bovendien is het geenszins duidelijk hoe het afliep met de verpleegster. Zij was immers degene die u hielp, de agent wegstuurde en als enige persoon overbleef in een ziekenhuiskamer waaruit net een gevangene was ontsnapt. Wanneer u werd gewezen op het feit dat haar medeplichtigheid meteen duidelijk zou zijn, stelde u niet te weten hoe het afliep met de verpleegster. Wanneer werd gevraagd waarom zij haar leven waagde voor een onbekende patiënt, antwoordde u simpelweg: "geen idee. Zij heeft mij alleen gezegd: "ik zal je helpen". Ik ben haar nog steeds dankbaar" (NPO 1, p. 20). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gesteld dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan het door u vooropgestelde verloop van de feiten. U verdedigde uzelf met de woorden: "het is een ander land. Je bent het niet gewend. Ik ben haar dankbaar dat ze het risico nam" (NPO 1, p. 21). Nochtans, in een land waar de inlichtingendiensten berucht zijn omwille van hun meedogeneloosheid en onschendbaarheid, kan net verwacht worden dat gewone burgers zich niet brutaal opstellen ten aanzien van vertegenwoordigers van het machtige overheidsapparaat. ***Er kan niet ingezien worden waarom de verpleegster het leven van zichzelf en haar familie op het spel zou zetten om u te helpen. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de gedweë en naïeve houding van de inlichtingendienstenagent.*** U bleek niet in staat hun bevreemdend en onlogisch gedrag toe te lichten met nauwkeurige en doorleefde verklaringen.

***De geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten wordt, tot slot, fundamenteel ondermijnd door uw laattijdige asielaanvraag.*** U ontvluchtte Soedan eind 2014 uit vrees voor uw leven. Een tweetal jaren later, begin 2017, arriveerde u in Europa. U verzocht geen bescherming in Italië of Frankrijk, maar reisde verder naar België, waar u uiteindelijk toekwam op 5 maart 2017. Toch diende u in uw derde onthaalland evenmin een asielaanvraag in. Daarentegen bleef u maar liefst drieëntwintig maanden illegaal in België alvorens uiteindelijk op 8 februari 2019 internationale bescherming te verzoeken. Bijna twee jaar lang liep u continu het risico om te worden opgepakt en teruggestuurd naar het land waar u met de dood werd bedreigd. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die, uiteindelijk, internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u zodanig lang wachtte alvorens bescherming te vragen, doet afbreuk aan de door u beweerde beschermingsnoodzaak.

***Er moet besloten worden dat u uw relaas niet aannemelijk kon maken door middel van coherente en doorleefde verklaringen. Er kan geen geloof worden gehecht aan de aanleiding en de afloop van de door u beweerde vervolgingsfeiten, respectievelijk uw voorhuwelijkse relatie en uw ontsnapping uit de ziekenhuiskamer. De combinatie van uw laattijdige asielaanvraag met de, hierboven uiteengezette, vaagheden en tegenstrijdigheden, ondergraven fundamenteel de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.***

***Wat betreft uw activiteiten in België, wordt vooreerst opgemerkt dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een***

**gegronde vrees voor vervolging.** Het Commissariaat-generaal zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen. De verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de handelingen van de verzoeker door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door deze overheden. Daartoe dient te worden nagegaan of de Soedanese autoriteiten op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. Hogerop werd reeds vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsfeiten die het gevolg waren van uw voorhuwelijkse relatie. Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u, voor uw komst naar België, in de specifieke negatieve aandacht stond van de Soedanese overheid, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de autoriteiten uw handelingen niet op de voet hebben gevolgd en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België.

In verband met uw beweerde bekering tot de getuigen van Jehova, kunnen meerdere bemerkingen worden gemaakt. **Vooreerst werd vastgesteld dat u in staat was uitvoerige en diepgaande verklaringen af te leggen over uw verleden als moslim.** U vertelde over concrete ervaringen zoals uw kindertijd in de Koranschool. Daar werd u uit uw slaap gehouden, ondervoed, geslagen en vastgebonden om zo de Koran uit het hoofd te kunnen leren (NPO 1, p. 7 & notities persoonlijk onderhoud dd. 24 augustus 2021 (verder NPO 2), p. 7). Die ruwe behandeling deed u "aan alles twifelen in deze religie" (NPO 2, p. 8). Later werd u, als (jong)volwassen moslim, verplicht om te bidden, te vasten en deel te nemen aan religieuze feestdagen. Het gegeven van bidden op specifieke tijdstippen in een specifieke richting noemde u "onlogisch" (NPO 2, p. 6). U hebt evenmin begrip voor gebruiken zoals polygame huwelijken en bedevaartstochten naar Mekka. Terloops wordt opgemerkt dat u doorheen de bevraging over uw negatieve ervaringen met de islam nooit verwees naar de vervolging van u en uw vriendin M.. Die vloeiende nochtans geheel voort uit de strikte islamitische maatschappij waarin u leefde. De vaststelling dat u dergelijk zwaarwichtig en cruciaal feit vergeet te vermelden, ondergraaft nogmaals de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Verder kon u uw gedachtegang uiteenzetten omtrent meer abstracte zaken zoals het idee van een gewelddadige god (NPO 2, p. 16), het concept van de hel en het leven na de dood (NPO 2, p. 8). Uw vertrek uit Soedan gaf aanleiding tot een "innerlijke strijd" waarin u het idee van een straffende god afwoog tegen het idee dat "deze wereld [...] niet voor niets [bestaat], alle planeten, de atmosfeer, de aarde ... Dat komt niet uit het niets. Er moet iets achter zitten" (NPO 2, p. 10). Gelet op wat voorafgaat, wordt vastgesteld dat u over de capaciteiten beschikt om te reflecteren over zowel uw fysieke omgeving als meer abstracte concepten. U bent eveneens in staat dit reflectieproces te verwoorden. Uit uw relaas blijkt verder uw verwerping van de strikte interpretatie van de islam en al haar geboden en verplichtingen. **Uw verwerping van de radicale islam staat haaks op uw bewuste keuze voor de getuigen van Jehova, een radicale strekking van het christendom.** Nochtans kwam u voor het eerst in contact met een liberale christelijke strekking, toen u in Khartoem een aantal christenen uit Zuid-Soedan leerde kennen. U beschreef hen als vriendelijk, tolerant en minder gebonden aan religieuze verplichtingen (NPO 2, p. 9). **Opmerkelijk genoeg verklaarde u dat de Jehova-getuigen evenmin gebonden zijn aan geboden en verplichtingen.** U zou nu zaken wel of niet doen uit vrije keuze en overtuiging, niet uit verplichting of angst (NPO 1, p. 11 & NPO 2, p. 11). Wanneer u werd bevraagd over de regels waaraan de getuigen zich dienen te houden, antwoordde u ontwijkend en ontkennend: "ze hebben me niets verboden. Dat heb ik nooit meegemaakt" (NPO 1, p. 11). Het missionarisch werk is eveneens niet verplicht, maar "puur vrijwillig" (NPO 2, p. 16). Deze beweringen worden geenszins bevestigd door de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat getuigen "are expected to live by a strict code of personal conduct" (vrije vertaling: "van getuigen wordt verwacht dat ze zich houden aan een strikte gedragscode"). Er wordt gewezen op het belang van het huwelijk en het verbod op scheidingen (tenzij in uitzonderlijke gevallen), op verkiezingsdeelname, op militaire dienstvervulling en op bloedtransfusies (zie blauwe map 'landeninformatie'). Zelfs uit de door u neergelegde documenten blijkt het verbod op tabaks- en alcoholconsumptie (zie groene map 'documenten' – stukken 24 getiteld 'is roken een zonde?' en 'wat zegt de Bijbel over het drinken van alcohol?'). Uw verklaringen omtrent de getuigen van Jehova als liberale geloofsgemeenschap zijn aldus inconsistent met de beschikbare bronnen. Nadat u meermaals aangespoord werd om concrete regels aan te stippen, wees u uiteindelijk naar het verbod op bloedtransfusies en het verbod op de consumptie van tabak en alcohol (NPO 2, p. 12-14). **Er kan slechts vastgesteld worden dat uw beweringen omtrent de verboden en verplichtingen van de Jehova-getuigen inconsistent zijn. Ze staan zowel haaks op de beschikbare informatie als op uw eerdere verklaringen die blijf gaven van een afkeer van strikte religieuze voorschriften.**



Er kan aldus niet ingezien worden waarom iemand met uw profiel – een Soedanese man die zich omwille van zijn strenge islamitische opvoeding afzette van radicale geloofsovertuigingen – zich zou bekeren tot de getuigen van Jehova.

**Niettegenstaande uw uitgebreid en gedetailleerd relaas omtrent uw afkeer van de islam, legde u vage en oppervlakkige verklaringen af omtrent uw aantrekking tot de Jehova-getuigen.** Er wordt verwacht dat u, een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, uiteenzet om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering en nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. U moet gedetailleerde verklaringen afleggen over uw algemene kennis van de geloofsleer en geloofspraktijk, van het algemene kerklandschap en van de kern van het geloof. Dit geldt des te meer omdat u afkomstig bent uit een land waar de bekering tot een niet-islamitische godsdienst strafbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar is. Een nieuwe geloofsovertuiging kan aldus ingrijpende en verstekkende gevolgen hebben voor u. Er wordt opgemerkt dat u voor het eerst in contact kwam met de godsdienst toen u door een missionaris werd aangesproken in het Brusselse Noordstation. Uw interesse is dus niet het resultaat van een eigen spirituele zoektocht of initiatief, maar eerder het gevolg van de bekeringsijver van deze religieuze gemeenschap. Hun missionarisch werk wierp, in uw geval, snel vruchten af. U bleek immers meteen overtuigd door een folder met advies over gelukkig zijn: "toen ik het las, was ik overtuigd van: 'ik wil bij die mensen behoren'. Dag na dag werd ik gelukkiger" (NPO 1, p. 9), "toen ik daarin begon te lezen, vond ik het interessant. [...] Ik wou nog veel meer weten en begon bij hen langs te komen" (NPO 2, p. 12). Wanneer werd gevraagd om uitgebreid uiteen te zetten wat u precies aansprak in de getuigen, wees u telkenmale naar "de liefde" (NPO 1, p. 9 & NPO 2, p. 11). Ook wanneer uw aantrekking tot de Bijbel werd bevraagd, antwoordde u simpelweg: "God is liefde. Er is geen groter woord dan dat" (NPO 2, p. 14). Van een persoon die eerder had beweerd gefascineerd te zijn door het heilige boek (NPO 1, p. 9), kunnen meer diepgaande en doorleefde getuigenissen verwacht worden. **Dat u oprecht en innerlijk overtuigd bent door de Bijbel en daarin gelegen boodschap, blijkt geenszins uit uw beknopte en algemene verklaringen.**

Uw relaas omtrent de impact van uw nieuwe geloofsovertuiging op uw dagelijks leven weet evenmin te overtuigen. Hierin gebruikte u regelmatig grote concepten zoals 'liefde' en 'vergiffenis', maar kon u moeilijk vertellen over de concrete rol van deze concepten op uw dagdagelijks handelen. U wees wel naar uw rustige en vergevende houding ten aanzien van mensen die u beledigen (NPO 1, p. 13 & NPO 2, p. 6). Daarnaast was u niet in staat aan te geven op welke wijze u uzelf "anders" voelt (NPO 2, p. 6) noch op welke wijze uw geloofsgemeenschap uw leven positief heeft beïnvloed (NPO 2, p. 15). **Er moet vastgesteld worden dat uw verklaringen omtrent uw bekeringsmotieven en de rol van uw nieuwe geloofsovertuiging in uw leven eerder vaag en oppervlakkig blijven.** Toch zou u aannemelijk moeten maken dat u door uw interesse in de getuigen van Jehova ook een andere godsdienst heeft in de zin van artikel 48/3, §3, b) van de Vreemdelingenwet, dit is een bepaalde geloofsovertuiging. Het is dus aan u om aannemelijk te maken dat uw nieuwe godsdienst een essentieel onderdeel is geworden van uw identiteit. Uw beperkte verklaringen omtrent uw "innerlijke strijd" die aan uw bekering voorafging, konden echter niet overtuigen (NPO 2, p. 10-11). Er mag toch verwacht worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud blijf zou geven van de nodige introspectie en dat u daarbij in staat zou zijn om op een spontane en doorleefde wijze uiteen te zetten om welke redenen en op grond van welke overtuiging u zou hebben besloten u te bekeren. **U gaf echter geen blijf van een persoonlijke, oprechte en diepgeworteld overtuiging of introspectie die zou hebben geleid tot uw bekering.** U trachtte uw beknoptheid te verdedigen door te stellen dat u een bescheiden persoon bent die moeilijkheden heeft met de verwoording van zijn gedachten (NPO 2, p. 11). Nochtans werd eerder opgemerkt dat u wel degelijk over de capaciteiten beschikt om uw gedachten te verbaliseren. Uw relaas over uw afkering van de islam was uitgebreid, diepgaand en gestaafd met concrete voorbeelden. Hetzelfde niveau van uitvoerigheid en nauwkeurigheid kan verwacht worden van uw verklaringen omtrent uw bekering tot de Jehova-getuigen, hetgeen in casu niet het geval is. Deze tegenstelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden bekering.

In verband met uw kennis over de getuigen van Jehova kunnen meerdere bemerkingen worden gemaakt. **In de eerste plaats toont een zekere kennis op zich niet dat er sprake is van een oprechte bekering tot dit geloof.** Dergelijke zaken kunnen immers ingestudeerd worden zonder dat u zich er oprecht voor interesseert. Het loutere feit dat u kan vertellen over de Jehova-getuigen doet dan ook geen enkele afbreuk aan de vaststellingen waaruit het opportunistisch karakter van uw bekering blijkt. Hoewel u reeds drie jaar de vergaderingen tweemaal per week bijwoont, is uw kennis van de religie, ten tweede, eerder beperkt. Zo verklaarde u dat Jezus op het kruis stierf (NPO 1, p. 10).



Tijdens het laatste persoonlijk onderhoud bevestigde u nogmaals uitdrukkelijk dat de getuigen van Jehova het kruis erkennen: "ja natuurlijk, zij erkennen dat. Het is een symbool van de kruisiging van Jezus. Dat staat ook op het heilige boek" (NPO 2, p. 13). Verder vertelde u dat de getuigen enkel Pasen vieren (NPO 2, p. 14). Daarentegen blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat het kruis niet wordt aanvaard en Pasen niet wordt gevierd. **Elementen over het religieuze symbolen en feesten zijn elementaire kennis over de getuigen van Jehova, die u ontbreekt.** U verklaarde nochtans regelmatig deel te nemen aan bijeenkomsten van uw geloofsgemeenschap en contacten te onderhouden met uw geloofsgenoten. Niettemin hebben deze frequente contacten niet geleid tot een bijzondere kennis van de godsdienst. Daarenboven maakte u een bevreemdende opmerking omtrent het leven na de dood. U vertelde meermaals dat het ontbreken van een hiernamaals u aansprak in uw nieuwe geloofsovertuiging: "als men sterft, dan is het gedaan" (NPO 1, p. 9) "het is maar één keer dat we leven" (NPO 1, p. 10), "de doden voelen niets (NPO 2, p. 11). Het is dan ook opmerkelijk dat u tijdens uw relaas over uw vriendin M. plots vertelde: "ik hoop dat ik ooit, **na de dood**, haar zou tegenkomen en dat wij ons leven hervatten, samen, **in de andere wereld**" (NPO 1, p. 18). Dergelijke spontane uitingen illustreren het opportunistisch en ingestudeerd karakter van de door u beweerde nieuwe geloofsovertuiging. **Uw tegenstrijdige verklaringen, in combinatie met uw beperkte geloofskennis en oppervlakkige bekeringsmotieven, ondergraven de geloofwaardigheid van uw oprechte bekering tot de getuigen van Jehova.**

**Het oprechte karakter van uw beweerde bekering wordt, tot slot, fundamenteel ondermijnd door uw vage verklaringen omtrent uw vrees in geval van een terugkeer naar Soedan.** Wanneer u werd gevraagd om zo uitgebreid, gedetailleerd en concreet mogelijk te vertellen waarom u vreest in Soedan vervolgd te worden omwille van uw religie, antwoordde u kortweg: "ik hoef niets te vertellen, want het is bekend denk ik, bij iedereen in de hele wereld. Als een moslim zich bekeert tot een andere religie, wordt die vermoord" (NPO 2, p. 6). Wanneer u werd gevraagd te vertellen over het gedachteproces en de risicoanalyse die gepaard ging met uw bekeringsbeslissing, antwoordde u: "ik dacht er wel aan toen, maar men moet op een bepaalde moment kiezen tussen doen waarvan hij overtuigd is of doen wat hij onder dwang moet doen" (NPO 2, p. 13). U kreeg vervolgens de kans om uw oppervlakkige uitspraak te concretiseren. U kon slechts uw antwoord herhalen en stellen dat u wist dat er geen terugkeer kans was omdat u meteen vermoord zou worden. Gelet op uw destijds penibele verblijfssituatie (u verbleef immers nog illegaal op het Belgisch grondgebied) en de potentieel fatale gevolgen van de beslissing om uzelf een nieuwe geloofsovertuiging aan te werven, kunnen toch meer uitgebreide, persoonlijke en gedetailleerde verklaringen verwacht worden omtrent uw "innerlijke strijd" (NPO 2, p. 10). Er werd reeds vastgesteld dat u wel degelijk over de capaciteiten beschikt om uw gedachteproces onder woorden te brengen. Op geen enkel moment tijdens de persoonlijke onderhouds demonstreerde u de doordachte houding van een kandidaat-vluchteling die, nog vooraleer internationale bescherming te verzoeken in zijn gastland, besloot zich te aan te sluiten bij een religieuze gemeenschap die in zijn herkomstland vervolgd wordt. **De vaststelling dat u nagenoeg niets kon vertellen over uw risicovolle beslissing en dat u uw godsdienstige activiteiten aanving twee jaar na uw aankomst in Europa en een aantal maanden voorafgaand op uw asielaanvraag in België, geeft de indruk dat uw activiteiten bij de Jehova-getuigen niet ingegeven zijn door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging.** Er moet worden besloten dat uw religieuze activiteiten in België een kennelijk louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. Aldus kan niet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Soedan het Jehova-geloof zal aanhangen, dat u zich aldaar als getuige van Jehova zal manifesteren en dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd door uw omgeving en/ of uw autoriteiten. Hierbij wordt opgemerkt dat niemand in uw herkomstland op de hoogte is van uw religieuze activiteiten in uw gastland. U verklaarde meermaals dat u reeds jarenlang geen contact meer onderhoudt met mensen in Soedan (NPO 1, p. 8-9 & NPO 2, p. 4-5). U bevestigde eveneens dat aldaar niemand kennis heeft van uw beweerde bekering (NPO 2, p. 17).

**Rekening houdend met uw tegenstrijdige verklaringen, beperkte geloofskennis, oppervlakkige bekeringsmotieven en onbedachtzame bekeringsbeslissing enerzijds en de grotere dan normale gestrengheid waarmee een verzoek gegrond op activiteiten in het gastland wordt beoordeeld anderzijds, moet worden besloten dat u niet aannemelijk kon maken dat er sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die fundamenteel onderdeel uitmaakt van uw identiteit.**

Wat betreft uw terugkeervrees omwille van uw asielaanvraag in een Europees land, wordt verwezen naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus, 'Soedan: Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_soedan\\_risico\\_bij\\_terugkeer\\_2.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>; COI Focus, 'Soedan: De

situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's' van 28 juni 2021 (cf. supra)). Hieruit blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese verzoeker tot internationale bescherming niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een verzoek tot internationale bescherming risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt. Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit de Two Areas risico lopen op vervolging. In de eerder aangehaalde zaak van 2020 stelde het Upper Tribunal bovendien uitdrukkelijk dat er geen reëel risico bestaat op vervolging of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer van een persoon behorend tot de Nuba etnie naar Soedan, louter omwille van zijn etniciteit. Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand rechtstreeks afkomstig is uit de Two Areas de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland. **Terzake wordt erop gewezen dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde jarenlang in Khartoem te hebben gewoond voorafgaand aan uw vertrek uit het land** (NPO 1, p. 6).

Recent geraadpleegde bronnen (zie COI Focus, 'Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's van 28 juni 2021 (cf. supra)) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019.

**Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.**

**De vijftientig stukken die u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, bezorgde aan het CGVS kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.**

De acht foto's van uw doopproces en twee vergaderingsprogramma's waarop uw naam wordt vermeld (groene map 'documenten' – stukken 1-3), onderbouwen uw verklaringen dat u uzelf liet dopen en dat u op regelmatig basis evangelische vergaderingen bijwoont. Uw religieuze activiteiten bij de getuigen van Jehova worden niet betwist door het Commissariaat-generaal. Het enkele feit dat u uzelf engageert voor deze geloofsgemeenschap volstaat echter niet om aan te tonen dat er sprake is van een oprechte bekering. Daarentegen dient een bekering aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het bekeringsproces en de kennis van het nieuw gekozen geloof, alwaar u in gebreke blijft.

Eenzelfde vaststelling wordt gemaakt in verband met de vijftien tweetalige getuigenverklaringen opgesteld en ondertekend door personen uit de kerkgemeenschap (groene map 'documenten' – stukken 4-18). Aan dergelijke getuigenissen kan hoogstens een ondersteunende werking worden toegekend, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardige en overtuigende bekering en een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen zij echter in het geheel niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid omtrent deze elementen te herstellen, vormen zij geen indicatie voor de ernst en de oprechtheid van uw religieuze engagement en sluiten zij niet uit dat uw engagement ingegeven is uit opportunistische overwegingen.

Wat betreft de door u neergelegde documentatie over het gebrek aan religieuze vrijheid in Soedan, over de situatie van Jehova-getuigen in Soedan en over de gewetensbezwaren van Jehova-getuigen tegen de militaire dienst (groene map 'documenten' – stukken 19-23), wordt opgemerkt dat deze stukken verwijzen naar de algemene situatie. Er werd reeds vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Soedan het Jehova-geloof zal aanhangen, dat u zich aldaar als getuige van Jehova zal manifesteren en dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd door uw omgeving en/of uw autoriteiten. Derhalve is uw verwijzing naar informatie over de situatie van Jehova-getuigen in Soedan niet dienstig. Deze documentatie is louter van algemene aard en heeft geen betrekking op uw persoon.

*Dergelijke informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd.*

*Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de tien tweetalige artikels van de website van de getuigen van Jehova en de twee tweetalige artikels van de website van de Wachttorens (groene map 'documenten' – stukken 24-25). De hierin vervatte informatie verwijst naar de geloofsovertuigingen van uw kerkgemeenschap en heeft geen betrekking op uw persoon. U dient uw persoonlijke terugkeervrees in concreto aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op wat voorafgaat, in gebreke.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van de volgende artikelen:

*"- Artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 52, 55/2 en 57/6 in fine van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*

*- Artikel 48/3 §1 van de Vreemdelingenwet [...]*

*1. Artikelen 1 en 1D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951*

*2. Artikel 3 van het EVRM [...]*

*3. Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, he\* beginsel van goed bestuur."*

Verzoeker ontwikkelt dit middel als volgt:

*"1. Het staat buiten kijf dat verzoeker van Soedanese afkomst is.*

*In tegenstelling tot wat verweerster poneert in de bestreden beslissing, was verzoeker echter wel degelijk gedwongen om de SOEDAN te verlaten.*

*De regio is verre van veilig voor hem.*

*Hij beroept zich in dit kader niet alleen op de algemene situatie aldaar, maar ook op het feit dat hij wordt vervolgd omwille van etnie en het feit dat hij een voorhuwelijkse relatie had met een dame die zwanger van hem raakte.*

*Bovendien is hij ondertussen bekeerd tot de getuigen van Jehova hetgeen ontegensprekelijk problemen voor hem zal opleveren bij eer. eventuele terugkeer naar SOEDAN. Niet alleen zijn bloedeigen familie zal hem hiervoor vervolgen, maar ook andere leden van de samenleving.*

*2. Verweerster stelt ten onrechte dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker en dus het feit dat verzoeker vervolgd wordt door zijn familie, de familie van zijn vriendin en andere leden van de samenleving.*

*Specifiek wordt door verweerster verwezen naar volgende elementen: [...]*

*3. Verzoeker is het daarmee niet eens.*

*Op de argumenten van verweerster kan verzoeker antwoorden als volgt:*

*Met betrekking tot de incidenten die zich in het verleden plaatsvonden, die de aanleiding vormden voor verzoekers vertrek uit SOEDAN en die hem vandaag de dag nog steeds verhinderen om terug te keren:*

#### **Oorzaken gelinkt aan zijn etnie**

*1. Verweerster stelt dat de feiten van discriminatie/ vervolging die zijn etnie als oorzaak hadden niet voldoende zwaarwichtig zouden zijn om te worden gekwalificeerd als een persoonsgerichte vervolging de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming*

*Verzoeker behoort tot de Kalombo etnie, een niet-Arabische etnie uit de Two Areas.*

*[...]*

*Verzoeker en zijn familie zijn reeds enige tijd weg uit de regio, maar worden gestigmatiseerd door andere bevolkingsgroepen in SOEDAN.*

*Verzoeker vertelde over het reit dat hij regelmatig het slachtoffer was van discriminatie, dat hij werd uitgescholden als slaaf, minder opdrachten kreeg, en dergelijke.*

Verweerster erkend dat verzoeker allicht proberen zal hebben ondervonden maar noemt deze laconiek 'onvoldoende zwaarwichtig'. Want verzoeker had toch 'toegang tot onderdak, voedsel en tewerkstelling'...

Oorzaken gelinkt aan de voorhuwelijkse relatie:

2. Verzoeker zou tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd aangaande de ondervraging door de inlichtingendiensten.

Verweerster stelt dat verzoeker eenderzijds zou hebben aangegeven dat men hem tijdens de ondervraging steeds vroeg wie 'haar' (verwijzende naar zijn vriendin) naar zijn thuis bracht. Anderszijds zou hij hebben verklaard dat men hem vroeg wie 'het' naar zijn thuis bracht.

Het moge duidelijk zijn dat het hier bezwaarlijk gaat om een noemenswaardige tegenstrijdigheid.

Verzoeker heeft willen duidelijk maken dat men de naam van zijn vriendin niet heeft vernoemd tijdens de ondervraging, dat er geen details werden gegeven over wat hem ten laste werd gelegd.

3. De naïeve, roekeloze en onbedachtzame houding zou doen twijfelen aan de waarachtigheid van de verklaringen van verzoeker

Verzoeker zal niet ontkennen dat hij en zijn vriendin onvoorzichtig hebben gehandeld. Uiteraard ziet hij nu, achteraf, in dat ze het best anders hadden aangepakt.

4. Verweerder meent dat de verklaringen die verzoeker aflegde aangaande de wijze waarop hij kon ontsnappen ongeloofwaardig zouden zijn.

Verzoeker kan begrijpen dat verweerster zich vragen stelt over de wijze waarop hij kon ontkomen.

Hij weet ook dat het niet vanzelfsprekend is voor een verpleegster die hem nauwelijks kent om hem te helpen vluchten, op risico voor haar eigen veiligheid.

Toch blijft verzoeker erbij dat het zo is gebeurd.

5. Het feit dat verzoeker niet onmiddellijk bescherming aanvraag zou de geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten ondermijnen.

Verzoeker trachte - net zoals zo velen - het Verenigd Koninkrijk te bereiken, vanuit een ideaalbeeld dat over dit land de ronde doet.

Verzoeker was in EUROPA en voelde zich hier veilig. Hij wist ook dat - indien hij van zijn vrijheid zo worden beroofd hij alsnog een verzoek om internationale bescherming kon indienen.

Hij heeft hierop echter niet gewacht en diende alsnog - op aanraden van een missionaris - een verzoek om internationale bescherming in.

Met betrekking tot de gewijzigde geloofsovertuiging van verzoeker die hem verhindert terug te keren:

6. Verweerster meent dat de verklaringen die verzoeker aflegde over zijn bekeringsmotieven vaag en oppervlakkig zouden zijn.

7. Ook zou verzoeker een te gebrekkige kennis hebben van elementaire kennis over de getuigen van Jehova.

Verzoeker heeft naar best vermogen trachten te antwoorden op de vragen van de protection officer. Uit de velen getuigen verklaringen van mede-gelovigen die - laten we zeker zijn - hun geloof beter kennen dan de protection officer die de vragen stelde - blijkt duidelijk dat zij niet twijfelen aan de oprechte bekering van verzoeker.

Zij stelt dat deze argumenten zouden volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker.

4. Hoewel de bewijslast normaalgezien rust op de aanvraag, heeft verweerster de plicht om de relevante feiten vast te stellen en te beoordelen rekening houdend met het feit dat asielzoekers meestal niet in staat zijn om hard bewijs te leveren.

Als er echter geen bewijs kan worden gevonden van het feit dat de aanvrager onjuistheden vertelt, dient aan de aanvrager het voordeel van de twijfel te worden gegeven, zeker wanneer de aanvrager geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, hetgeen in casu het geval is.

Verzoeker is formeel dat hij de waarheid vertelt.

De door verweerster ingeroepen argumenten volstaan niet om verzoeker in diskrediet te brengen.

5. Conclusie

Gelet op het voorgaande, is her duidelijk dat verzoeker, gezien de veiligheidssituatie in SOEDAN en zijn persoonlijke problemen aldaar, gedwongen was om SOEDAN te verlaten.

Hij had geen andere keuze dan het gevaar te ontvluchten.

Verweerster besloot duidelijk ten onrechte om verzoeker uit te sluiten van de vluchtelingstatus.

Verzoeker voldoet wel degelijk aan de voorwaarden om als vluchteling erkend te worden.

WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS

*Tenslotte erkent verweerster dat de algemene situatie en leefomstandigheden in SOEDAN erbarmelijk kunnen zijn, doch stelt dat niet noodzakelijk elke persoon woonachtig in SOEDAN in precare omstandigheden leeft.*

*Verweerster stelt in dat kader wat verzoeker niet kan aantonen dat zijn leefomstandigheden zodanig uitzonderlijk waren dat de humanitaire redenen die zouden pleiten tegen de verwijdering van verzoeker klemmend zouden zijn.*

*Nochtans blijkt duidelijk dat in geval van terugkeer naar SOEDAN verzoeker minstens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 b), van de wet van 15 december 1980 zou lopen.*

*Bijgevolg moet hem ten minste de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.”*

2.2. Bij aanvullende nota van 11 maart 2022 voegt verweerder de COI Focus “Soedan: De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” van 24 januari 2022.

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoeker verklaarde te behoren tot de etnie Kalombo, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Two Areas (deelstaten Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl). Volgens het verzoekschrift wordt hij vervolgd omwille van zijn etnie en wordt zijn bevolkingsgroep gestigmatiseerd door andere bevolkingsgroepen in Soedan.

Uit de COI Focus *“Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's”* van 28 juni 2021 blijkt echter niet dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij aangaf dat de verhouding tussen mensen van de Kalombo-etnie en andere gemeenschappen in Khartoem *“gewoon, zoals met iedereen”* was (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 4 maart 2021, p. 12), alsook dat hij naar de koranschool kon gaan, waar hij leerde lezen en schrijven, en dat hij toegang had tot basisvoorzieningen zoals onderdak, waaronder een eigen huurwoning, voedsel en tewerkstelling.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening, zoals verzoeker vermeldt, houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

6. Verzoeker stelt problemen te vrezen bij terugkeer naar Soedan omwille van zijn voorhuwelijkse relatie met M.. Verzoekers verklaringen hierover zijn echter niet geloofwaardig, gelet op het volgende:

- Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn ondervraging door de inlichtingendiensten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde hij: *“Ze vroegen me wie mij hielp om haar bij mij thuis te krijgen, op welke manier ze bij mij kwam, enzovoort. Maar ze kwam steeds alleen.”* (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangaf dat de agenten slechts één vraag bleven herhalen, namelijk *“Wie brengt het voor jou?”*, en dat verzoeker geen idee had naar welke persoon of welk voorwerp de agenten verwezen (notities 4 maart 2021, p. 16). Hij zou pas na zijn vlucht hebben vernomen dat hij gearresteerd was geweest omwille van zijn voorhuwelijkse relatie (notities 4 maart 2021, p. 19). De in het verzoekschrift gegeven versie van de feiten, met name dat verzoeker met zijn verklaringen heeft willen duidelijk maken dat men de naam van zijn vriendin niet heeft vernoemd tijdens de ondervraging, dat er geen details werden gegeven over wat hem ten laste werd gelegd, kan geenszins worden verzoend met de eerder door hem afgelegde verklaringen.
- De door verzoeker gegeven gang van zaken is geenszins aannemelijk. Van verzoeker, die met zijn voorhuwelijkse seksuele relatie (levens)gevaarlijke handelingen stelde, kan verwacht worden dat hij zijn beweegredenen grondig kan uiteenzetten, wat hij echter nalaat (notities 4 maart 2021, p. 15-18, 20-21). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *“nu, achteraf”* inziet dat hij het best anders had aangepakt, wordt erop gewezen dat verzoeker zich reeds ten tijde van de relatie zeer goed bewust was van de aanzienlijke negatieve impact die deze handelingen zouden kunnen hebben op zijn leven (notities 4 maart 2021, p. 17-18). Bovendien waren zijn verklaringen hierover niet alleen ongeloofwaardig, maar ook intern tegenstrijdig (notities 4 maart 2021, p. 15, 17-18, 21).

- Verzoekers verklaringen over zijn ontsnapping uit het ziekenhuis zijn niet geloofwaardig. Er kan immers niet worden ingezien, noch kan verzoeker uitleggen, waarom de verpleegster het leven van zichzelf en haar familie op het spel zou zetten om verzoeker - een onbekende voor haar - te helpen (notities 4 maart 2021, p. 16, 20-21). Er kan evenmin geloof worden gehecht aan de houding van de inlichtingendienstenagent in het kader van verzoekers ziekenhuisopname en ontsnapping.

7. Dat verzoeker niet werkelijk zijn land moest ontvluchten omwille van een gegronde vrees, wordt bevestigd door de vaststelling dat hij jarenlang wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoeker ontvluchtte Soedan eind 2014 en arriveerde begin 2017 in Europa. Hij verzocht echter geen bescherming in Italië of Frankrijk, maar reisde verder naar België, waar hij toekwam op 5 maart 2017 maar uiteindelijk pas op 8 februari 2019, bijna twee jaar later, internationale bescherming aanvraagde.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker zich veilig voelde in Europa en dat hij wist dat, indien hij van zijn vrijheid zo worden beroofd, hij alsnog een verzoek om internationale bescherming kon indienen. Er moet echter wel degelijk worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

8. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan omdat hij zich in België bekeerd heeft tot de getuigen van Jehova.

Verzoeker kan echter niet aannemelijk maken dat er sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die fundamenteel onderdeel uitmaakt van zijn identiteit, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verwerping van de radicale islam staat haaks op zijn bewuste keuze voor de getuigen van Jehova, een radicale strekking van het christendom.
- Verzoeker legde vage en oppervlakkige verklaringen af omtrent zijn aantrekking tot de Jehova-getuigen, hoewel hij omtrent zijn afkeer van de islam dan wel uitgebreid en gedetailleerd kon vertellen. Zijn verklaringen omtrent zijn bekeringsmotieven en de rol van zijn nieuwe geloofsovertuiging in zijn leven zijn niet doorleefd en geven geen blijk van een persoonlijke, oprechte en diepgewortelde overtuiging of introspectie die zou hebben geleid tot zijn bekering.
- Zijn beweringen omtrent de verboden en verplichtingen van de Jehova-getuigen stroken niet met de beschikbare informatie hierover, noch met zijn eerdere verklaringen die blijk gaven van een afkeer van strikte religieuze voorschriften.
- Verzoeker legde foutieve verklaringen af over bepaalde religieuze symbolen en feesten bij de getuigen van Jehova.
- Zijn verklaringen over (zijn geloof in) het leven na de dood zijn niet consequent (notities 4 maart 2021, p. 9-10, 18).
- Verzoeker kan niet overtuigen met betrekking tot zijn vrees in geval van een terugkeer naar Soedan. Hij kon immers nagenoeg niets vertellen over zijn risicovolle beslissing. Deze vaststelling, samen genomen met het feit dat hij zijn godsdienstige activiteiten aanving twee jaar na zijn aankomst in Europa en een aantal maanden voor zijn verzoek om internationale bescherming in België, geeft de indruk dat zijn activiteiten bij de Jehova-getuigen niet ingegeven zijn door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging.

9. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter herhalen van zijn verklaringen over de discriminatie in Soedan omwille van zijn etnie, het vasthouden aan de ongeloofwaardig bevonden verklaringen over de hulp van de verpleegster bij zijn ontsnapping en het benadrukken van de getuigenverklaringen van mede-gelovigen waaruit zou blijken dat ze niet twijfelen aan de oprechte bekering van verzoeker.



Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. Aangaande een terugkeervrees omwille van een verzoek om internationale bescherming in België, stelt verweerder in de bestreden beslissing als volgt:

*“Wat betreft uw terugkeervrees omwille van uw asielaanvraag in een Europees land, wordt verwezen naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus, ‘Soedan: Risico bij terugkeer’ van 6 februari 2018, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_soedan\\_risico\\_bij\\_terugkeer\\_2.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>; COI Focus, ‘Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio’s’ van 28 juni 2021 (cf. supra)). Hieruit blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese verzoeker tot internationale bescherming niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een verzoek tot internationale bescherming risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt. Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit de Two Areas risico lopen op vervolging. In de eerder aangehaalde zaak van 2020 stelde het Upper Tribunal bovendien uitdrukkelijk dat er geen reëel risico bestaat op vervolging of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer van een persoon behorend tot de Nuba etnie naar Soedan, louter omwille van zijn etniciteit. Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand rechtstreeks afkomstig is uit de Two Areas de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland. **Terzake wordt erop gewezen dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde jarenlang in Khartoem te hebben gewoond voorafgaand aan uw vertrek uit het land** (NPO 1, p. 6).*

*Recent geraadpleegde bronnen (zie COI Focus, ‘Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio’s van 28 juni 2021 (cf. supra)) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019.”*

Het verzoekschrift gaat niet in op deze motivering, die pertinent en draagkrachtig is en door de Raad wordt overgenomen.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet en dienstig verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus “Soedan: De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” van 24 januari 2022, door verweerder neergelegd bij aanvullende nota van 11 maart 2022, blijkt daarnaast dat er in Soedan geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van voornoemde informatie blijkt immers dat, niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden en boerenprotesten in het noorden van het land, het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar Khartoem, waar hij jarenlang woonde voorafgaand aan zijn vertrek uit het land (notities 4 maart 2021, p. 6), louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS